

4

Kidney donation

ה"א

דעת

סימן פג"פד

יחווה

רפב

סנהדרין
מהגמרא
כדי להז
קנה) כי
אמרי ב
האחרוני
חמדה)
האיסור
כדי להז
ובשלחן
בקונטרס
בספרו
מיכל א
(סימניב

(סימן קכח). וע"ע בשו"ת מנחת יצחק חלק ב (סימן פד). ובשו"ת ציץ אליעזר חלק ה (בקונטרס רמת רחל דף יג ע"ב). ובשו"ת הליכות שבא (חלק יו"ד סימן כו). ורק אם אינו יכול לבקר החולה בעצמו, מוטב למלפן או לשלוח אליו מכתב לחזקו ולעודדו בדברים.
והשו"ת ישלח רפואה שלמה לכל חולי עמו ישראל. כורא ניב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר ה' ורפאתיו.

סימן פד

שאלה: חולה כליות באופן רציני עד שנשקפת סכנה לחייו, האם רשאי חבר או קרוב משפחה לתרום לו כליה אחת מכליותיו כדי להציל חייו, חבירו, או מכיון שאפשר שיש בזה קצת סכנה לתורם, אין לו להכניס עצמו בספק סכנה אפילו על מנת להציל את חבירו מודאי סכנה?

תשובה: עצם הדין אם רשאי אדם או חייב להכנס בספק סכנה כדי להציל את חבירו מודאי סכנה, שנוי במחלוקת הפוסקים. כי מרן הבית יוסף בחושן משפט (סימן תכו) הביא מה שכתבו בהגהות מיימוניות בשם הירושלמי, שחייב אדם להכניס את עצמו בספק סכנה כדי להציל את חבירו מודאי סכנה. והסביר מרן הטעם, מפני שחבירו מודאי סכנה והוא בספק. וכן כתב מרן בכסף משנה (סוף פרק א מחלוקת רוצח). ובשו"ת חות יאיר (סימן קמו) הביא דברי הירושלמי להלכה, ושכן משמע במסכת בבא מציעא (סכ.). וכן כתב הגאון רבי חיים דוד אבולעפיא בשו"ת נשמת חיים (בחלק הדרושים דף יא ע"א). אולם הסמ"ע בחו"מ שם, העיר, שמרן המחבר והרמ"א השמיטו דין זה מהשלחן ערוך, ומעמם, לפי שגדולי הפוסקים, הרי"ף והרמב"ם והרא"ש השמיטו דברי הירושלמי מפסקיהם, לכן השמיטוהו גם הם מהשלחן ערוך. ע"כ. ורבינו יונה גירונדי בספר איסור והיתר (כלל נט דין לח) כתב במפורש שאין לאדם להכניס עצמו בספק סכנה כדי להציל את חבירו מודאי סכנה. וכן פסק בשו"ת הרדב"ז חלק ג (סימן תרכה), שהמתחסד להכניס עצמו בספק סכנה כדי להציל את חבירו מודאי סכנה הרי זה חסיד שומה, שהספק שלו עדיף מהודאי של חבירו, שנאמר וחי אחיך עמך, חייך קודמין לשל חבירך. ע"כ. ובשו"ת יד אליהו מלובלין (סימן מג), הביא דברי הגהות מיימוניות בשם הירושלמי הנ"ל, וכתב שכוונת הגהות מיימוניות לדברי הירושלמי סוף פרק ח דתרומות, אך שם שנוי הדבר במחלוקת רבי יונתן וריש לקיש, ואפשר שהלכה כרבי יונתן שאינו מחוייב להכנס בספק סכנה להציל את חבירו מודאי סכנה. והוסיף, שיש להוכיח כן גם מהגמרא שלנו, במסכת נדה (סא.), ובמסכת

על יסו
כי
כליה ל
במעשה
סכנה כ
וכן לא
וולדינב
יסוד דג
כליה א
כן, אלו
אינו כ
שנמסר
לאדם
לבריו
להכניס
שבדא
הרדב"
(בפרק
עובר
סכנה

ירושלמי
סנהדרין